ÚTRAPY PRVEJ SVETOVEJ VOJNY

Koniec 19. storočia neznamenal len zánik železiarskej výroby v meste, ale i úpadok remesiel a furmanstva, čo sa prehíbilo na začiatku 20. storočia. Počet obyvateľov sa znížil. Kým v roku 1869 žilo v meste 2058 obyvateľov, v roku 1900 ich bolo iba 1808. Revúca nebola veľkým mestom. Jej 386 domov tvorilo sedem ulíc a jedno námestie. Zo spomínaných domov bolo len 7 jednoposchodových, z toho 142 postavených z kameňa a tehál, 210 z kameňa a vaľkov (nepálené tehly), 13 z vaľkov a 211 bolo drevených. Až 344 domov bolo pokrytých šindľovou strechou.

Do príbytkov Revúčanov prenikla bieda a utrpenie, ktoré priniesla prvá svetová vojna. Muži najproduktívnejšieho veku museli opustiť rodiny a narukovať do armády. 32 mužov sa nevrátilo, 4 boli nezvestní a 5 zomreli na následky vojny doma. Počas vojny bol v mestskom hostinci zriadený vojenský lazaret pre ranených.

Poklesom výroby nastal úpadok hospodárstva. Nedostatok potravín a nevyhnutných životných potrieb zväčšovali utrpenie Revúčanov. Zvyšovali sa ceny tovarov. V samotnom meste sa od roku 1914 do roku 1918 zvýšila napríklad cena 100 kg zemiakov z 5 na 150 korún. Revúčania museli v roku 1917 oželieť dokonca aj zrekvírované zvony z obidvoch veží - rímskokatolíckej a evanjelickej. Oba boli použité na vojenské ciele. Na konci prvej svetovej vojny vkladalo obyvateľstvo veľké nádeje do novovzniknutej Československej republiky.

Zdroj: Dušan Dubovský - Revúca kolíska slovenského stredného školstva